

BİNBİR ROMAN

Cilt: 3 - Sayı: 73 - 25 Kuruş

5 - Ekim - Çarşamba - 1949

AŞKIN ZAFERİ

ÖYLEYSE BURADAN KURTULMA
ÇARESİNİ ARAYALIM.

MİHRACENİN NE DE-
DİĞİNİ DUYDUN DEĞİL Mİ?
BEN BU UĞURSUZ YERDEN
CANLI ÇIKACĞIMIZI SANMI-
YORUM..

BUNUN İÇİN ÜZÜLMİYİN KONTES.
MİHRACE HİÇBİR VAKİT İNGİLİZ
TEB'ASI OLAN BİR KİMSEYİ ÖL-
DÜRMEYE CESARET EDEMİZ.
HEM POL BENİ KURTARMAĞA
GELİR.. BUNA EMİNİM..

POL HA ?!



NE DİYE ONUN İSMİNİ ANDINIZ.
SİZ ONUN YÜZÜNDEN BENDEN, NEF-
RET ETTİĞİNİZİ SÖYLEMENİŞ MİYDİ-
NİZ?

ACABA SİZ DE
BENDEN NEF-
RET ETMİYOR
MUSUNUZ?

İKİSİ DE HÖCRENİN
BİR KÖŞESİNE ÇEKİL-
DİLER.

İÇİNİZİ ÇERMEKTEN
VAZ GEÇİN ARTIK..
RAHATSIZ
EDİYOR.
SUNUZ.

NE YAPAYIMI
YARALIYIM..

YARALI MI ? NERESİ ?

MİHRACEYLE
BOĞUŞURKEN
KOLUMDAN YA-
RALANDIM..



GÖSTERİN BAKAYIM

TEŞEKKÜR EDERİM.. YENİDEN
SİZE BORĞLU OLMAK İSTE-
MEM..

SİBİLLA KENDİ KÖŞESİNE DÖNDÜ.. AZ
SONRA...

SARGIYA İHTİYACINIZ VARSA
ŞU PARÇA BELKİ İŞİNİZİ GÖRÜR..

HAYIR... LÜZUMU
YOK..



SİZ BİLİRSİNİZ AMA, BEN OLSAM
O TESTİDEKİ SU İLE YARAYI BİR YİCE
YIKARDIM.

MAŞALLAH!.. DEMEK
BENİM ZEHİRLENMEMİ
VE ÖLMEMİ İSTEMİYOR
SUNUZ?

18/2

BÖYLE BİR TEMEN.
Nİ DE BULLUNACAK KADAR
VAHŞİ DEĞİLİM. BEN DE
ZAVALLI BİR FELÂKET..
ZEDEYİM..

SİZ HA ?!.. BU PERVA..
SİZLİK VE BU GÜZEL..
LİKLE Mİ ? İMKÂNI
YOK

İRİ KADIN BİR MÜDDET YİNE
SUSTULAR.. FAKAT..

SÖYLEYİN KON..
TES.. HAKİKATEN
KENDİNİZİ BED..
BAHT MI HİSSE..
DİYORSUNUZ ?

BEN HEP BED..
BAHTIM.. GÜZEL..
LİK, İHTİRAS HER
ŞEYE SAHİBİM...
BÖYLE OLDUĞU
HALDE..

BU SIRADA POL
OTOMOBİLE YOLUNA
DEVAM ETMEKTE..
DİR.

KİMBİLİR BU KİME
ATTIR? KÖRNERLERİN
ESKİ FORD OTOMOBİL..
LERİNE BENZİYOR

POL DİKKATLİ BAKINCA SAPSARI
OLDU..
TAMAM.. HELEN'İN ARABASI..
ŞU UĞUR İŞARETİNDEN VE
MİNDERLERDEN TANIDIM.

BİRDENBİRE FRENLERE BASTI.

O HALDE HELEN ORALAR
DAYDI? PEKİ NEHRİN YANIN
DA NE ARIYORDU ACABA?

BİRDENBİRE OTOMOBİLİ GERİ GEVİRDİ. GELDİĞİ İSTİKAMETTE
ANA YOLDAN GERİ DÖNDÜ. BİRAZ İLERLEDİKTEN SONRA KUR..
TULMAYA FIRSAT BULMADAN ETRAFI ATLI YERLİLERLE GEVRİLDİ.

HAY AKSİ ŞEY TAN HAY..
AA!.. BUNLAR İNDİRİNİN
ADAMLARIYMIŞ..

YÜZBAŞI!

BRAHMA ONU
KORUDU..

KURTULMUŞ

ARKASI VAR

73/2

İntikam

Nakleden: Semih DEMİRCİ

Mis Moses — Uzun zamandan beri mektup yazmayı başarak sakın sizi unuttuğumu zannetmeyin. Eğer şirketim, baş rolü oynayabileceğiniz tipte filmler çevirmiş olsaydı sizi daha önce de arıyacaktım. Bugünlerde Jan Namblin'in, «Perfect Orchids» adlı eserinden romantik ve müzikal bir senaryo hazırladık. Broadway'e giderek büyük bir muvaffakiyet kazanan köylü kızı rolünü de size vermeyi düşünüyoruz.

Fakat siz aramızdan ayrılalı yedi aydan fazla olduğu için bu hususta, yepyeni bir tip aramakta olan prodüktörümüzün de muvafakatini almamız lâzım gelmektedir.

Bizimle konuşmak üzere buraya geleceğiniz günü bildirmenizi ve sözlerimden herhangi bir vait mânâsı çıkarmamanızı rica ederim Selâmlar.

Sammy Black»

«Sammy — Bektubunu alır almaz hemen stüdyoya gelmedim. Zira yeni direktörün hoşlandığı saç rengi hakkında en küçük bir fikrim bile yoktu. Sen de bu noktaya hiç temas etmemişsin. Halbuki ben geçenlerde saçlarımı kızıla boyamıştım ve son defa beraber çalıştığım adam kızıl saçlardan nefret ediyor, bütün kadın artistlerinin Veronica Lake gibi olmalarını istiyordu. Bundan başka şişmanlığım ve kâhküllerimden de, onlardan hoşlanmadığını ima eden bir ifade ile bahsetmişti.

Direktörünüzün bunları nasıl karşılayacağı hususundaki fikrini bana derhal telgrafla bildir. «Perfect Orchids» de oynamak için can attığımı da unutma.

Cevabını dört gözle bekliyorum. Mamie Moses»

«Sevgili Lucy — Sumptuous Sunny Film Şirketindeki eski dostum Sammy Black, birkaç gün evvel yolladığı bir mektupla bana, hayatımda karşılaştığım tekliflerin en parlağını yaptı. Yeni çevirecekleri «Perfect Orchids» isimindeki filmin baş rolünü vermek için her tarafta beni arıyorlarmış.

Kendisine bu iş için Joan Crawford, Alexis Smith ve hattâ Ava Gardner gibi yıldızlar bile tavsiye edilmiş, fakat o: «Hayır» demiş. «Bu filme ancak ve ancak Mamie yakışır.»

Çalışmağa ne zaman başlayacağımı bilmiyorum. Fakat Sammy Black'den bu rol için koyu kahverengi saçlı, ince tipleri tercih edeceklerini öğrendim. Bu yüzden de birkaç kilo kaybetmek ve saçlarımın rengini değiştirmek için senin Güzellik Enstitüsünde iki hafta kadar kalmak istiyorum.

Gerçi sana geçen defaki zahmetlerinin bedelini de ödememiştim ama kontratı imzalar imzalamaz toptan hesaplaşırsın.

Perdeden ayrıldığını duyarak çok üzülüm. «Dames of the Forties» de hakikaten fevkalzdeydin çünkü.

Hemen yola çıkıyorum. Sevgiler.

Mamie»

«Mr. Black — Stüdyonuzda çalışan arkadaşımın, «Perfect Orchids» larde oynayacak yıldızda aradığınız vasıfları öğrendim.

Bu nefis romanı okuduğum zaman hıçkırıklara boğulmuştum ve o gündenberi de artistik muhayyileli bir adamın bu mevzuu perdeye aksettirmeyi düşüneceği anı bekliyordum. Şehire giderek şöret yapan kız rolünü herkesten iyi başarabileceğime güveniyor ve bunun için de yeni direktörünüzün önünde ufak bir imtihana tâbi tutulmamı istiyorum. Hakikaten zevk sahibi olduğunu işittim bu adamın koyu kahverengi saçlı, ince ve genç bir artist aradığını duyunca ne kadar sevindiğimi bilemezsiniz.

Çevirdiğim son filmin «Dames of the Forties» olduğunu da belki hatırlarsınız. İyi haberlerinizi beklerim.

Saygılar.

Lucy Grey»

«Sevgili Lucy — Senin yanından ayrıldıktan sonra rüya gibi bir seyahat yaptım ve bana yol hediyesi olarak verdiğin şekerleme kutusunu açmak bile kısmet olmadı. Zira

eğer bir de onu yeseydim fıçıya dönecektim.

Trende mavi gözlü, kıvrıkcık siyah saçlı ve çok kibar bir adamla tanıştım. Beni hemen yemeğe davet etti. Okadar nazıktı ki teklifini kabul etmemek cesaretini göstere-medim ve karnımı iyice doyurmam için öyle çok ısrar ediyordu ki onu kırmıyarak patlayıncaya kadar yedim.

Trenden inince de güzel bir lokanta bildiğini söyliyerek beni oraya götürdü. Çok zevk sahibi bir adam doğrusu. Ismarladığı yemekler arasında Salmon bağlı, krema ile süslenmiş salata ve nefis bir sebze vardı. Sadece bu akşam yemeği için büyük bir servet harcadı adetâ. Sonra beraberce tiyatroya giderek Minne Fu Fu'yu seyrettik. Hele ayrılırken bana koskocaman iki kutu çikolata hediye etmek nezaketini gösterişine bayıldım. Eve varıncaya kadar bunlardan birisini onu gücendirmemek için zorla yedim.

Ertesi gün yeni arkadaşımın hususî otomobili ile Sammy Black'i görmeğe gittik. Stüdyonun, şehirden doksan kilometre kadar ileri-

«Mamie'ye bu oyunu oynamamın sebebini merak ediyorsunuz.»



de olduğunu bilirsin. Bu yüzden de yolda, kahvaltı etmek ve yemek yemek için iki defa durmak mecburiyetinde kaldık. Adama yeni filmimde zayıf görünmem icap ettiğinden bahisle bu kadar yememem lâzım geldiğini söylediğim zaman tatlı tatlı gülümsedi ve: «Ne ehemmiyeti var» dedi. «Direktör sizi görünce her şeyi unutacak zaten... Okadar güzelsiniz ki...»

Aman Allahım, birazdan Jack Loveday - adını evvelce yazmayı unutulmuştum galiba - beni almağa gelecek. Halbuki daha hazırlanmadım bile.

Az kalsın sana bu mektubu niçin yazdığımı da unutacaksın. Dün beni imtihan ettiler, fakat henüz angajman kontratını imzalamadılar. Sammy Black, bir iki güne kadar neticeyi bildireceklerini ve bu denemenin de sadece bir formalite meselesi olduğunu söyledi. Hem Jack'i tanıdıktan sonra bu işe eskisi kadar ehemmiyet vermemeye başladım. Biraz da kilo aldım galiba.

Sevgiler.

Mamie»

«Miss Grey — Mektubunuzu iki hafta önce aldım ve ancak şimdi cevap yazmak imkânını bulabildim. «Perfect Orchids» filmi için aradığımız yıldızın hakikaten bahsettiğimiz evsafıta olmasını istiyoruz.

Bu rolü hâlâ kimseye vermedik.

(Devamı 14. sayfada)

HAFTA

yı gördünüz mü? Bir kere görürseniz imkânı yok elinizden bırakamazsınız. Türkiye'de bu kadar zengin bir haftalık mecmua, bu kadar ucuza satılmadı. 50 makale ve hikâye sadece 50 kuruşa.

Ancelika söylendi,
— «Aman Yarabbi! Ne kaba sözler! Vilâ'nın tesiri, tabii! Ama ben bunun böyle olacağını zaten biliyordum. Kızı adam etmek mümkün değil ki! Salı günü rezil olacağız diye ödüm kopuyor!»

— «Ben olsam korkmazdım! Daha acemi ama ziyarı yok! Bir kere onu sosyetenin gözdesi yapmak için bembeyaz ten, simsiyah saçlar ve ilâhi menekşe gözler yeter! Herkes ona bayılacak! Sonra sosyete gidişatını da pek çabuk öğreniyor. Bir kere dansetmesi bir harika. Eskrim hocası da kıvraklığını öve öve bitiremiyor!»

Anci dudaklarını kısıtı. «Dans kabiliyetini annesinden almış olacak. Maamafih daha doğru dürüst konuşmasını bilmiyor. Onu sosyeteye takdim etmek için resmî bir balo vereceğimiz yerde küçük bir akşam yemeği vermemiz iyi oldu.»

— «Balo verseydik muhakkak daha iyi olurdu.»

— «Vallahi babamla senin bu yabanî, çiğ kızda ne gördüğünüzü anlayamıyorum.»

— «Anlıyamazsın ya, taş bebek! Sen ne anlarsın ki! Petrolde bahsedişini duysan böyle demeysin, ama! Babama bayağı akıl öğretiyor, hem en mühimi, babam da onun sözünü dinliyor! Geçen akşam konuştuklarına şöyle bir kulak misafiri oldum. Bir şey anlayamadım diye kendi kendimden utandım, doğrusu. Kararımı verdim, petrol işine giriyorum... Salı akşamı Körn Tod'un ablası geliyor mu?»

— «Zannedersen!»

— «Öyleyse onu benim yanıma oturtun. İnsanın doğru dürüst konuşabileceği yegâne kadın doğrusu o! Körn henüz dönmedi, değil mi?»

— «Hayır. Aptallar gibi o vahşi yerlerde sürünüyor. Gelse de New York'da bir ofise yerleşse ne iyi olur!»

— «Tod erkek adamdır.. Can sıkıcı ofislerde adi bir memur olmak onu tatmin etmez. Doğrusu ben de yavaş yavaş onun gibi yapmağa karar veriyorum.»

Ağabeyisine içini dökemiyeceğini anlıyan Ancelika hafifçe esniyerek ayağa kalktı. Alaylı alaylı,

— «Nerede sende oralara gidecek cesaret?» dedi ve dışarı çıktı. Vernon da ayağa kalktı ve petrol hakkında konuşmak için babasıyla Vilânın yanına gitti...

Vilâ ilk geldiği günlerdeki vahşi kızıdan çok farklıydı. Artık zamanında oturup kalkmasını, münasip zamanlarda münasip şeyler söylemesini öğrenmişti. Yeni hayatını zerre kadar sevmemekle beraber artık pek okadar yadırgamıyordu. Maamafih bu, fırsat bulsa derhal Limasito'ya dönmeğe hazır olmadığını söylemek değildir. Genç kızı, tabiatına tamamen aykırı olan bu sun'î ve manasız hayata sadece kimsenin bilmediği o gizli ve esrarengiz gaye bağlıyordu.

Vilâ Moris'in New York sosyetesine takdim olunacağı salı akşamı nihayet geldi. Vilâ yemek salonuna inmezden evvel aynanın önüne geçti ve kendini uzun uzun süzdü.

Aynadan menekşe gözlerle kendine bakan kız, kendinin bile tanımadığı bambaşka bir kızdı! Siyah olduğu halde - Mrs. Halstedin gayretleri sayesinde - matem kıyafetini kat'iyen andırmıyan tuvaleti Vilâ'nın teninin zambak rengini, siyah saçlarındaki mavimtrak ışıltıları meydana büsbütün çıkarıyor, kızı daha narin, daha boylu gösteriyordu.

Vilâ kendi kendini ciddiyetle eğilerek selâmladı, sonra aşağıya indi.

İlk önce etrafında dalgalanan bir çehre denizi gördü. Bu beyaz çehreleri birbirinden ayırmak çok güçtü. Hayatlarından bezmiş gibi görünen son derece şık kimseler



Aşkve Macera Romanı: 13

kızın elini gevşek gevşek sıkıyorlar ve yüzüne şöyle bir baktıktan sonra gene kavuşmalarına dönüyorlardı. Derken birdenbire Vilâ elini kuvvetle sıkarak ve yüzüne merakla, alâkayla bakan bir gencin farkına vardı. Bu uzun boylu, masum, munis yüzlü genç adam da va vekili Mason Nort'un oğlu Vintrop Nort'du. Samimî, içten bir sesle,

— «Sizinle tanıştığımıza cidden memnun oldum, Mis Moris,» dedi.

«Bu bey ne iş yapar?» diye sordu.

— «Tesadüfe bakın ki petrol işiyle uğraşır. Ortağı halen Meksikada -Star Viley. Siz de oralarda bulunmuşsunuz. Ama onunla tanışmış olabileceğinizi hiç zannetmiyorum.»

— «Tanıştımdı galiba. Bilmem. Ama ismini duymuşluğum var.» Vilâ'nın sesi son derece sakın ve lâkaytti. Tam o sırada yemeğin hazır olduğu haber verildi. İkinci bir tesadüf eseri olarak Mrs. Hälsted



«Anlıyamazsın taş bebek! Sen neden anlarsın ki? Petrolde bahsedişini duysan böyle demeysin ama!...»

«Kuzeniniz Vernon bize sizden okadar çok bahsetti ki!»

Vilâ nihayet hayatından bezgin görünmeyen birisini bulduğuna sevinerek tatlı tatlı güldü. İki genç konuşmağa başladılar ve az zamanda ahabap oldular. Vilâ bir ara,

— «Şu karşıkı adam kim?» diye sordu. «Hani sağ kulağının üzerinde, saçlarının arasında çıplak bir yol var.»

— «Harington Çeyz. Sarı hummaya tutulmuş da, saçı ondan sonra böyle olmuş.»

Vilâ dudaklarını büktü. «Böyle dümdüz, tertemiz bir çizgi halinde saç döken şey humma filân değil buz gibi kursun izidir» dedi. Sonra kendini topluyarak kibar kibar,

Vilâ'ya eş olarak Harington Çeyzi seçmişti. Onun koluna girerek yemek salonuna geçen Vilâ içinde tuhaf bir heyecanın kaynaştığını hissetti.

Çeyz'e Limasto'da raslamamıştı. Zaten bu adamın oraya sık sık düşen aşağı sınıf maceraperestlerden olmadığı belliydi. İşlerinin çoğu gölgeli ve namı kirli olmakla beraber aleyhine katî olarak hiçbir şey bilinmeyen zeki bir dolandırıcı olduğundan Vilâ emindi. Sofraya oturdukları zaman Harington Çeyz gözlelerinin keskin parlaklığını gizliyen o mahmur ve ağır göz kapaklarını yarı yarıya indirerek,

— «Kuzeniniz sizin Meksikada bulunduğunuzu söylüyor. Petrol

işlerine dair geniş malûmatınız varmış» dedi.

Vilâ masum bir tavırla, «Mübalâğa etmiş» dedi. «Orada en çok petrolden bahsedildiği için kulak dolgunluğum var, tabii. Meksikanın başlıca mevzuu petrol kuyularıyla isyan ve soygunculuklardır.»

— «Evet, haydutları bol bir memleketmiş!»

— «Ne diyorsunuz! Hele bir El Negrito var ki!» Vilâ gözlerini masum bir dehşetle açarak adama baktı.

Harington Çeyz, «El Negrito mu?» diyerek elindeki çatalla bıçağı bıraktı. «Hani şu Alvarez, değil mi? Onun şöretinin Meksikaya yayıldığını bilmiyordum. Siz Meksikada tahsildeymişsiniz, değil mi?»

— «Son zamanlarda mektepten çıkmıştım. El Negriton'un son olarak yağma etmeğe çalıştığı şehirdeydim.»

— «Hay Allah kahretsin!» Harington Çeyz'in göz kapakları inerek gözlerindeki hayret, öfke ve heyecan parıltısını örttü. «Affınızı rica ederim, Mis Moris! Sizin gibi bir kızın o fecaate şahit olması beni şaşırttı ve üzdü. El Negrito'nun ne kadar zalim olduğunu bilirim de!»

— «Çok zalimdir! Ama onu ne kadar vahşi olduğunu bile bile dağdan inmeğe davet edenler kadar değil!»

Tam o sırada genç kızın sağ tarafındaki adam bir şey söyledi. Vilâ ona döndü. Ama Harington Çeyz'in tilki gözlerinin beynini delip geçmek ister gibi kendine baktığının da farkındaydı!

Yemekten sonra salona geçtikleri zaman Vintrop Nort hemen Vilâ'nın yanına geldi. Lâf lâfı açtı ve çok geçmeden genç kız Vintrop'a El Negrito hâdisesinden bahsetmeğe başladı. O unutulmaz gecede ölümü göze alarak hükûmet askerlerini çağırmağa giden ve şehri kurtaran kahramanın eski mektep arkadaşı Körn Tod olduğunu öğrenince Vintrop Nort sevincinden âdeta uçuyordu.

— «Körn zaten eskidenberi mert çocuktur» dedi. «Ablasını tanıyor musunuz?»

— «Ablası mı? Hani, nerde?»

— «Şu bahçedeki gri esvaplı kadın. Yanındaki de kocası.»

Vilâ gri esvaplı kadınla tanıştırılmış olduğunu hayal meyal hatırlıyordu. Fakat o kalabalık içinde kadına iyice bakamadığından, Körn'e ne kadar benzediğini görmemiş ve onun herhangi bir misafiri olduğunu zannetmişti.

— «Huyları da kardeşine benzer mi bari?» diye sordu.

Vintrop, «Tamamen» diye cevap verdi. «Kendisiyle ahabap olmanızı tavsiye ederim. Son derece hoş kadındır... Sahi, şu baskın esnasında Star Viley oralarda mıydı?»

— «Bilmiyorum. Niye sordunuz?»

— «Hiç. Sadece orda olsaydı herhalde Tod'un yaptığını yapmazdı da.»

— «Neden böyle düşünüyorsunuz?»

— «Hiç. Star cesaretsiz adamdır. Ama artık bu kadar dedikodu yetişir. Zaten bu kadarını söylemem bile doğru değildir. Zira Star yakında akrabanız olacak.»

— «Ne?» Aldığı bütün kibarlık derslerine rağmen duyduğu büyük hayretin tesiri altında kalan zavalı Vilâ öyle bir bağırıyordu ki etraf-takiler dönüp onlara baktılar. Ama kız aldırış bile etmedi. «Ne dersiniz Mr. Nort?»

— «Daha mesele sözüm ona bir sır ama, Star Viley'in kuzenimize evleneceğini herkes biliyor!»

Vilâ okadar beyninden vurulmuşa dönmüştü ki bir şey diyemedi. İki genç gene Körn Told'dan (Arkası var)



Nakleden: S. DERMAN

Sidley Roberts bir senedenberi Beira'da oturuyor ve Londra'daki avukatlarının her ay yolladıkları otuz İngiliz lirası ile geçiniyordu. Yegâne hususiyeti de müzmin bir alkolik olmasıydı.

Bu içki müptelâsı zavallının zararlı dostlarının en kötüsü Russel Halliday'di. Roberts ile aynı mektepte okumuş olan Halliday, sonradan İngiltereyi terkederek senelerce gözden kaybolmuştu. Fakat şimdi gene bir anaya gelmişlerdi ve beraber yaşıyorlardı. Aynı yaşlardılar, birbirlerine çok benzemeleri de aşırı derecede dikkati çekmişti. Yalnız Roberts'in yüzü çok renksiz ve zayıftı, Halliday'inki ise kurnazlık ve hilekârlık ifade eden mânalarla kaplıydı.

Alkolle Roberts arasındaki mücadeleyi hangisinin kazanacağı son zamanlarda iyice belli olmaya başlamıştı. Halliday, Londradan namına gelen çeki olduğu gibi içkiye yattığı gecelerden birinin sabahında Roberts'i yatağında ölü olarak buldu.

Russel Halliday füzûlî merasimlerden hiç hoşlanmıyan bir adam olduğu gibi, ayağına gelen fırsatları da asla tepmezdi. İlk işi hemen Roberts'in kâğıtlarını ihtiva eden kutuyu açmak oldu. Bunların çoğunu evvelce de görmüştü zaten. Fakat avukatların para havalesini yolladıkları zarfın içinde bulunduğu bir mektup emeklerini boşa çıkarmadı.

Londrada New Square'deki Lincoln hanında oturan avukat Bentray ve Paule bu mektubu Roberts'e, amcası John Roberts'in hayata gözlerini yumduğunu ve biricik varisi olması dolayısıyla kendisine elli bin liralık bir miras kaldığını bildirmek için yazmışlardı. Ayrıca bir takım teferruat hususunda karşı karşıya konuşmaları gerektiğinden bahisle onu Londraya davet ediyorlardı.

Halliday derin bir düşünceye daldı. Roberts'in hayatı ve rabitaları hakkında oldukça malûmat sahibiydi. Arkadaşının tam on altı senedir Londraya ayak basmadığını da biliyordu. Boyları aynı idi, saçları ve gözleri de aynı renkteydi. Gerçi birbirlerine bir elmanın iki yarısı kadar benzemezlerdi ama aynı tipteydiler ve on altı sene de çok uzun bir zamandı. Hele Halliday bir de sakal bıraktığı takdirde

farkedilmelerine hiç imkân kalmazdı.

Gerçi bu pek tehlikeli bir teşebbüstü ve insanı kolayca demir parmaklıklar arkasına sokabilirdi, fakat elli bin lira da küğümsenecek bir servet değildi hani.

Roberts'in eşyalarını karıştırmaya devam etti ve bu arada ona, senelerce önce amcasından gelen mektupları eline geçirerek yeğen ile amca arasındaki anlaşmazlıkları da tafsilâtiyle öğreniverdi.

Altı hafta sonra sakallı bir adam Tilbury'de karaya çıktı. Pasaportunda Sidley Roberts adı yazılıydı ve içindeki resim de, pasaportlardaki fotoğrafların sahiplerine benzediği kadar kendisine benziyordu.

Ertesi sabah doğruca soluğu avukatların bürosunda aldı ve George Paule isimdeki bir ortak tarafından gayet arkadaşça bir tavırla karşılandı.

Halliday genç adama bir sigara ikram ederek sordu:

«Buraya son gelişimde daha yaşlı bir bayla görüşmüştüm.»

«Herhalde babamdı, Mr. Roberts, Epeyce oldu değil mi?»

«Evet, on altı sene önceydi... Ve o zamandanberi ben de epeyce değiştim, tabii... Şey.. babanız bugün gelmiyecek mi acaba?»

«Biraz sonra burada olacağını zannediyorum. İşinin başında eskisi kadar erken bulunamıyor. Malûm ya, yaşlılık...»

Halliday: «Amcamın ölümü benim için hakikaten büyük bir sürpriz oldu» diyerek asıl mevzu geçti. «Mektubunuzu alır almaz hemen buraya koştum. Bıraktığı para da elli bin lira kadardı galiba?»

«Biraz daha fazla, Mr. Roberts. Hah, işte babam da geldi!»

Zekâ fışkıran mavi gözlü, kalın gri kaşlı ve ihtiyar bir adam olan Mr. Paule, Halliday'ı keskin bakışlarla baştan aşağı süzdü.

Halliday gülümsüyerek: «İşte gene karşılaştık, Mr. Paule» dedi ve elini uzattı.

İhtiyar avukat: «Sizi az kalsın tanımayacaktım» diye cevap verdi. «Sakal yüzünüzü çok değiştirmiş.»

«Ben sizi hatırladım ama. Tahmin ettiğim kadar yaşlanmışsınız.

«Aradan geçen uzun yıllara rağmen beni unutmadınız demek ki!»

«Şüphesiz, Mr. Paule. Benim bir insanı unutmamam için onu bir kere görmem kâfi gelir zaten. Hem yazıhanenizde de büyük bir değ-

SİNEMA



Sonia Holm

Hayatı

İngilterenin en genç istidatlarından olan Sonia Holm 24 Şubat 1922 de Sutton'da doğdu. Küçük yaşta dansa merak sardı ve kuvvetli bir istidat gösterdi. Ailesi onu altı yaşındayken dans dersine başlattı. On beş yaşında Kraliyet Dans Akademisinden mezun olan Sonia derhal profesyonel olarak çalışma hayatına atıldı. Bir müddet balerinalık yaptıktan sonra müzikal komedilerde artistlik etmeğe başladı. Harp esnasında müzikal olmıyan piyeslere merak sardı. Bir taraftan yardımcı Kadın Hava Kuvvetlerinde çalışırken bir taraftan da sahneye çıkıyordu.

Filmleri

Sır Mektebi isimli bir filmde J. Arthur Rank'ın gözünü çeken Sonia onunla bir kontrat imzaladı ve bir müddet genç istidatlar mektebinde okudu. Sonra Joanna Gordon'ın Aşkları filminde rol aldı. Sima cazibesi ve istidadı sayesinde pek çabuk ilerledi. Son olarak The Bad Lord Byron - Fena Lord Byron filminde şairin karılarından Annabella rolünü yaptı. Kristof Kolomb filminde de Kolomb'un karısı olarak oynadı.

Hususiyetleri

Sonia hususî hayatında kendisi gibi J. Arthur Rank yıldızlarından biri olan Patric Holt'la evlidir. Karı koca kendi hallerinde, sessiz sadasız bir hayat sürerler ve kimseye karışmazlar. Sonia artistliği çok sevdiğini ve mesleğinden memnun olduğunu daima söyler. Çalışmadığı zamanlar kitap okumak ve ata binmekle vakit geçirir. Kendi giydiklerinin modellerini kendi çizer. Seyahat etmek en büyük arzusudur!.

Oturup ders çalışacak vakit var mı?

Bugünkü müşkül hayat şartları içinde saatlerce oturup derse çalışacak kadar vaktiniz bol mudur? Değilse yabancı dil öğrenmek için, peşin veya taksitle hemen bir Linguafon alınız.. Zira, meselâ traş olur, giyinir veya kahvaltınızı ederken bir taraftan da plâk çalar, yabancı sözleri âdetâ farkında olmadan kendinize mal edersiniz. Her hangi yerle veya saatle bağlı değilsiniz. Fransızca İngilizce... komple seriler 32 derste 3000 kelime toplayan 16 plâktan ve bunların yardımcı malzemesinden mürekkeptir. Kuponu doldurup göndererek mufassal izahatlı resimli broşürümüzü mutlaka isteyiniz.



şiklik olmamış.»

Adam başını salladı: «Hemen öyle, Mr. Roberts. Şimdi biraz da esas meseleden bahsedelim. Mirasın nelerden ibaret olduğunu biliyor musunuz?»

«Hepsini değil tabii...»

«Amcanız size para ile beraber birkaç tane de gayrimenkul emlak bıraktı. Bunların satılmasını arzu eder misiniz?»

Halliday: «Vallahi hiç de fena olmaz» dedi. «Benim gibi bekâr zir adama küçücük bir apartman katı bile kâfi gelir. Acaba muameleler ikmal edilmeye kadar sizden ufak bir avans alabilir miyim.»

«Elbette. Nekadar istiyorsunuz?»

Halliday dudaklarını ehemmiyet vermeyen bir tavırla büzdü: «Meselâ, beş bin lira.»

«Hay hay, Mr. Roberts, yalnız müsaade ederseniz bir senet hazırlayayım.» Sonra oğluna dönerek

ilâve etti: «Ben kâğıdı yazdırınca ya kadar sen Mr. Roberts'i yalnız bırakma, George.»

Avukat on dakika sonra tekrar içeri girerek elindeki senedi uzattı:

«Her şey tamam, efendim. Lütfen şurayı imzalayın.»

Halliday, Roberts'in imzasını iyice öğrenmişti. Kalem eline aldı imzayı bastı.

Tam o esnada Mr. Paule, yazı masasının üzerindeki zile dokundu ve birdenbire kapı açılarak eşikte sivil elbiseler giymiş olmalarına rağmen hal ve tavırlarından polislik akan uzun boylu iki adam belirdi.

Avukat, Halliday'e! «Kimi olduğunuzu bilmiyorum» dedi. Fakat hile ile para koparmak istediğini anladığı için polise haber vermek mecburiyetinde kaldı.

Halliday öyle şaşırmişti ki cezası (Arkası 14. sayfada)

Mademoiselle Sophie Pascal genç adamı söylediği şarkının yarısında susturdu ve, — «Kâfi!» dedi. «Sesinizi beğendim. Sizi yetiştireceğim!» Sevincinden şaşkına dönen genç mendiliyle terlini alını silerken o sözüne devam etti: «Sesiniz şimdiye kadar duyduğum seslerin en güzellerinden biri. Tonunu bozmayın ve tenor olduğunuzu unutmayın. Musikî kültürünüz de hoşuma gitti. Şarkı söylerken hokkabazlık etmiyorsunuzuz!»

Genç tenor odadan çıkış pek az olmuştu ki kapı hızla açıldı ve içeri Mathilde Hardistry girdi. Onu görür görmez Sophie biraz evvelki üzüntüsünü unuttu. Mathilde onun bulup yetiştirdiği o eşine nadir naslanan primadonnalardan biriydi - mor kadife sesiyle dünyayı fetih etmiş olan eşsiz bir kontralto. Mathilde şimdi orta yaşlıydı. Vücudunun o uzun, akıcı çizgileri dolmağa ve gizli bir ateşle için için tutuşan yeşil gözlerinin altında yorgun çizgiler belirmeğe başlamıştı. O dillerde gezen kızıl saçlarındaki aklarsa gitgide çoğalıyordu. Sophie ona yirmi beş seneden beri hocalık etmekteydi. İki kadın artık hoca - talebeden ziyade iki arkadaşlıklar. Sophie,

— «Ah, benim bülbulüm!» dedi. «Tam zamanında geldin. Haydi bana bir şarkı söyle!»

Mathilde kürkünü öfkeyle çıkarıp masanın üzerine atarak, «Tucker artık beni sevmiyor, Sophie!» diye cevap verdi.

Sophie karşısındaki kadının kıvrınmasından zevk alıyor gibiydi: «Onu hâlâ seviyorsun, Mathilde!»

Mathilde, «Yazık oldu!» dedi. Okadar sevgiye rağmen hiçbir zaman beraber, müsterek bir hayat sürmedik. Son turnede bir sene kaldım. Dönünce Tucker'i değişmiş buldum. Gene müşfik - ama soğuk, o eski sihri yok artık. Tucker öyle bir adam ki iki katlı olan bir ev, çoluk çocuk istiyor. Benim fırırlı önlükeler giyip yemek pişirmemi, akşam üzeri onu kapıdan karşılamamı istiyor.»

— «Halbuki seneler var ki sabahları kahvaltıda karşılıklı oturuyorsunuz. Tucker akşam üzeri eve dönünce sen masajcinla başbaşa oturuyorsun. Sonra bir Allahaismarladık deyip sahneye seyircileri teshir etmeğe gidiyorsun. Değil mi?»

— «Sen kalbsiz bir canavarsın, Sophie!»

Sophie cevap olarak yeni çıkmış bir şarkının âşabı tirmalıyan ahenksiz mısıralardan bir kaçını mırıldandı. Mathilde:

— «Ne olursun!» diye yalvardı. «Şarkı dinlemek istemiyorum artık!»

— «Öyleyse niye söylüyorsun?»

Sophie'nin sesinde tuhaf bir mâna sezen Mathilde'nin ansızın nefesi kesildi Aptal aptal,

— «Ne demek istiyorsun» diye kekeleydi.

Mademoiselle haykırırcasına, «Ben daima ne dersem onu demek isterim. Yirmi beş senedir bunu hâlâ öğrenemedin mi?» diye cevap verdi. «Artık bu işi ne diye uzatıyorsun? Allah bilir ya artık elli yaşına geldin.»

— «Gelmedim, işte! Kırk sekiz yaşındayım»

— «İki seneden ne çıkar? Otuz senedir sahnededin. Yetmedi mi?»

— «Yani her şeyi -olduğu gibi- bırakıp çekileyim mi?»

— «Hem yeryüzüne hem gökyüzüne aynı zamanda sahip olamazsın, Tillie. Bunu iyi bil ve kararını ver. Eğer kocanı istiyorsan, bir değil on tane dul gelse senin elinden alamaz. Şimdiki angajmanların bitince çekil!»

Heyecandan sararan şarkıcı arkasına yaslandı ve gözlerini kapadı.

AŞK ŞARKISI

Nakleden: N. Yeğinobalı

di. Uzun kirpiklerinin arasından yaşlar sızıyordu. Sonra gülümseyerek elini telefona uzattı ve bir numara çevirdi. Elini kalbine bastırdı ve ahizeye sual sorar gibi, yalvarır gibi yumuşak bir sesle,

ansızın durdu. Sonra merdiven başına giderek aşağıya baktı. Aşağıda, sokak kapısının içinde iki genç duruyordu. Bu narin, nazik, nazlı kız herhalde yeni gelen soprano olacaktı. Yanındaki de besbelli sev-



Mademoiselle: «Sesiniz güzel ama operaya elverissiz!» dedi

— «Tucker?» dedi Mademoiselle Sophie Pascal siyah eteklerini sürüyerek dışarı çıktı.

Birkaç adım ilerledikten sonra

gilişiydi. Kendini onların gözünden saklıyan Sophie hiç utanmadan iki sevgilinin konuşmalarını dinledi. Delikanlı,



Aşk MEKTUBU



Nakleden: Leylâ BEKEM

Madam Gebhart iki gözü iki çeşme ağlıyordu. Nasıl ağlamasın? Şimdiye kadar mahallede namuslu, dürüst bir aile olarak tanınmışlardı. Halbuki şimdi?!. Kızı Helen daha bu yaşta böyle işler yaparsa, sonu nereye varırdı?!. Komşu hanımın sözlerini hatırladıkça sinirinden tırtır titriyordu. Komşu hanım kendisini vaziyeti apaçık izah etmişti. «Kızın daha bu yaşta flört ediyor. İnanmazsan bir akşam mektepten dönerken gözetle. Delikanlı kızını evin kapısına kadar getiriyor.» demisti.

Madam Gebhart duyduklarını ilk önce kocasına söyleyip, söylememekte tereddüt etti. Fakat sonunda söylemeğe karar verdi. Vakıa kocası çok çabuk hiddetlenip öfkelenirdi ama, tek başına bu işin içinden çıkamayacağını da anlamıştı.

Mösyö Gebhart ok gibi yerinden sıçradı. Ateş püskürüyordu. «Helen'le o serseri suçu üstü yakahıyacağım!» diye bağırdı. Madam Gebhart kocasını biraz olsun yatıştırmağa çalıştıysa da istediğinin tam aksini elde etmişti. Kocası yüzü kıpkırmızı, odada bir aşağı bir yukarı dolayıyordu. Madam Gebhart ise koltuğa yığılmış, sel gibi gözyaşları döküyor, «Helen daha henüz on dördünde, muhakkak ki bunda bir yanlışlık var!» diye kendini avutmağa çalışıyordu.

Vakit gelince Mösyö Gebhart perdenin arkasına gizlendi pencereden avını gözlemlemeğe başladı. Sinirinden zangır zangır titriyordu. Birden ta uzaktan Helen göründü. Yanında komşu hanımın tarif ettiği genç vardı tabii. Mösyö Gebhart hırsıyla yumruklarını sıkı. Karısına işaret edip yanına çağırıldı. Madam Gebhart gözlerine inanamıyordu. Fakat hakikat apaçık meydana idi. Helen'in yanında; elini kolunu sallıya sallıya, saygısız bir tarzda yürüyen sarışın bir delikanlı vardı.

Bu delikanlı ile Helen samimi iki dost gibi konu komşunun kem gözlerine aldırış etmiyerek güle konuşa evin kapısına yaklaşıyorlardı. Mösyö Gebhart onların bu halini gördükçe hiddetinden ne yapacağını şaşırmıştı. Birden pencerenin dibinde fısıltılar duydu. Kulak kabartıp, dinlemeğe başladı. Delikanlı hafif bir kakkaba savurup: — Helen, nefes olacak. Ah bilsen öyle seviniyorum ki... dedi.

Helen'in sesi heyecanlı titriyordu; — İyi olacak ama içimde bir korku da yok değil hani...

— Sen hiç merak etme. Bak göreceksin ne güzel olacak. Bana bırak...

— Ha... Az kalsın mektubu unuttuyordum. Oku da bak ömrümde hiç böyle güzel bir aşk mektubu...

Mösyö Gebhart cümlelerin sonunu iyi anlayamadı. Fakat delikanlının kakkahası ile olduğu yerde donup kaldı. Kız:

— Sen burada bekle ben şimdi getiririm. diyip koşa koşa merdivenleri çıktı. Kapıyı çalmağa başladı.

Mösyö Gebhart'ın kan beynine sıçramıştı. Hızla kapıyı açıp, kızının yüzüne bir tokat şaklattı.

Helen bu ani taarruz karşısında adamakıllı şaşırmıştı. Daha ağzını açmadan babası bağırmağa başladı;

— Seni edepsiz seni. Utanmıyor musun sen?!. Namusumuzu ayaklar altına aldın. Bizi beş paralık ettin. Bütün mahalle seni parmakla gösteriyor... Helen kekeleyerek sordu,

— Anlamıyorum baba, ne demek istiyorsun?

— Anlamıyorsun ha? Mektup nerede?

— Ne mektubu?

— «Mademoiselle sesini beğense bile sen kendini iyi dene, Peg» diyordu. «Opera şarkıcısı olmayı dünyada her şeyden çok istiyorsan o zaman bir şey demem.»

Kız rüzgârda bir çiçek gibi ona yaslandı eve, «Şarkıcı olsam da - gene - evlenemez miyiz?» diye sordu.

— «Hayır, Peg. Gene başlamıyalım. Ben belki hodbin bir adamım, ama seni okadar seviyorum ki! Ben hakikî bir yuva, çocuk sahibi olmak istiyorum. Bir Prima Donnanın kavalyesi değil!»

Sophie içeri girdiği zadan Mathilde hâlâ Tucker'le konuşuyordu. Kapıya hafifçe vurulunca Sophie onu içeriki odaya gönderdi.

Kız dantelden, bürümcükten, mehtaptan ve gül yaprağından yuğurulmuş gibi bir mahlûktu. Mademoiselle,

— «Başla!» diye haykırdı.

— «Ne-ne söylüyeyim?»

— «Ne istersen»

Kız bir an duruladı, sonra hafif, içli bir şarkı söylemeğe başladı. Önce mütereddit çıkan sesi perde perde yükselerek odayı, evi doldurdu. Yarabbi! Bu ne inanılmazca kadar tatlı bir sestir! Sanki yanar döner inciler altın bir seride dizilmiş, sonra ses haline getirilmişti. Sophie'nin daima aradığı ve ancak kaç senede bir defa rasladığı o ses harikası, o mucize! Mademoiselle'nin kalbi ağır, şiddetli darbelerle vuruyor, damarlarına saadetin baygınlığı yayılıyordu. Ellerinin titremesi geçsin diye gayri ihtiyari yanbaşıda duran bir şeye, telefona sarıldı. Telefon, hâlâ Mathilde'nin temasından sıcaktı...

O zaman Mademoiselle gözlerinde ansızın beliren yaşları kızdan saklamak için kirpiklerini indirdi ve,

— «Yeter kızım» dedi. «Sesin nefis, fakat pek hafif, Hiçbir zaman operaya gelmez!»

Buna yaşadıkça pişman olacağını biliyordu, ama dünyaları verseler sözlerini geri almazdı!

— Bana bak kafamı fazla kızdırma... Getir şu mektubu, diyorum.

Helen korkusundan titriyordu. Önde Helen arkasında annesi, babası kızın odasına girdiler. Helen yazı masasının çekmesini açıp içinden mektubu çıkardı babasına uzattı.

Mösyö Gebhart hızla dörde katlı kâğıdı açıp yüksek sesle okumağa başladı.

«Canımın içi, senin de beni sevdiğinden artık eminim. Hiç bir şüphem kalmadı. Bilsen okadar mesudum ki. Bütün dünyaya bu gizli sırrımızı ilân etmek istiyorum. Bu kadar çok saadetten âdetâ gözlerim kamaşıyor. Hayallerimin artık hakikat olduğuna inanacağım geliyor. Ne yazık ki sevgimizi şimdilik ailemizin gizlemek mecburiyetindeyiz. Buna çok yanıyorum ama, ne yapalım mecburuz. Çünkü onlar bizi anlamak istemiyecelerdir.»

Sabah akşam yalnız seni düşünüyorum. Sayısız öpücükler.»

Mösyö Gebhart'ın ağzı hayretle açıldı. Kızı, Helen böyle şeyler yazsın. Bar bar bağırmağa başladı. Karısı ise, yüzü kireç gibi, bir koltuğa yığılmış hıçkırığa ağılıyordu. Mösyö Gebhart:

— Böyle şeyleri bir erkeğe yazmağa utanmıyor musun? diye bağırdı. Helen gayet sakindi.

— Ben mi?

— Yok kim? Bir de inkâr mı edeceksin yoksa?

— Evet kopyesini çektim!

— Ne demek bu?

— Mektepte, bir piyes hazırladık. O piyes için bir aşk mektubu lâzım da onun için.

— Peki bu rezil mektubu asıl yazan kimmiş?

— Senin çekmecelerinden birinde tesadüfen buldum. 1930 tarihini ve annemin imzasını taşıyor.



NAT PINKERTON



BANDAR YAKUTLARI MESELESİNİ DE DOSYAYA GEÇİR MORRISON.. BÜTÜN ÇETİYİ ELE GEÇİRDİLER.

FENA DEĞİL EFENDİM.



AYOL BİRAZ SEVİN SENE... GENE NE DİRDİN VAR MORRISON?

ŞÜPHELENDİĞİ NİZ ŞAHİSLARIN ÜÇÜNCÜSÜNE ÜZÜLÜYORUM.. SOKAKTA.. AÇ KALDI.. BİLMİYEN...

NAT, MORRISONA ÇIKIŞTI.



SENİ YUFKA YÜREKLİ HİYLEBAZ..



BİR SÜRÜ MEKTUP EFENDİM.. SİZ DEN YARDIM İSTİYENLER PEK ÇOK.. MESELA BİR LİMAN SÖYÜNCÜLÜĞÜ MESELESİ..

SANKİ HİÇ İŞ YOK.. POLİS UĞRAŞIN DURSUN..

YENİ MAKERA: MİS DORYAN



BİR KİMYA LABORATUVARI SİZDEN BİR EMNİYET TERTİBATI İSTİYOR.. PEK CÖMERT KİMSELER EFENDİM

CAN SIKICI BİR ŞEY... RET CEVABI VER... KAPİ KA LINDI.. AÇ BAKA LİM KİM?



BAY PINKERTON BEN DİKSON BOMONT'UM. SİZ BÖYLE SEYİLE UĞRAŞ MAZSANIZ AMA NE OLUR BENİ DİNLEYİN..



MESELE ÇOK BASİT BAY PINKERTON. KARDEŞİM ŞİP SENDİNİN BİRİDİR... GENE AŞIK.. KIZ GÜZEL AMA HİÇ MÜNASİP DEĞİL.. BİR MODEL! ANNEM ASLA İSTEMİYOR SİZDEN RİCAMIZ..

MAALESEF BEN BÖYLE İŞLER İLE UĞRAŞ MAMI BAY BOMONT.



RİCA EDERİM BENİ DİNLEYİN.. BU KIZ..

BOŞUNA KONUŞUYORSUNUZ.. MORRISON BU BAYA KAPİYİ GÖSTERİVER.

NAT KIZDI.



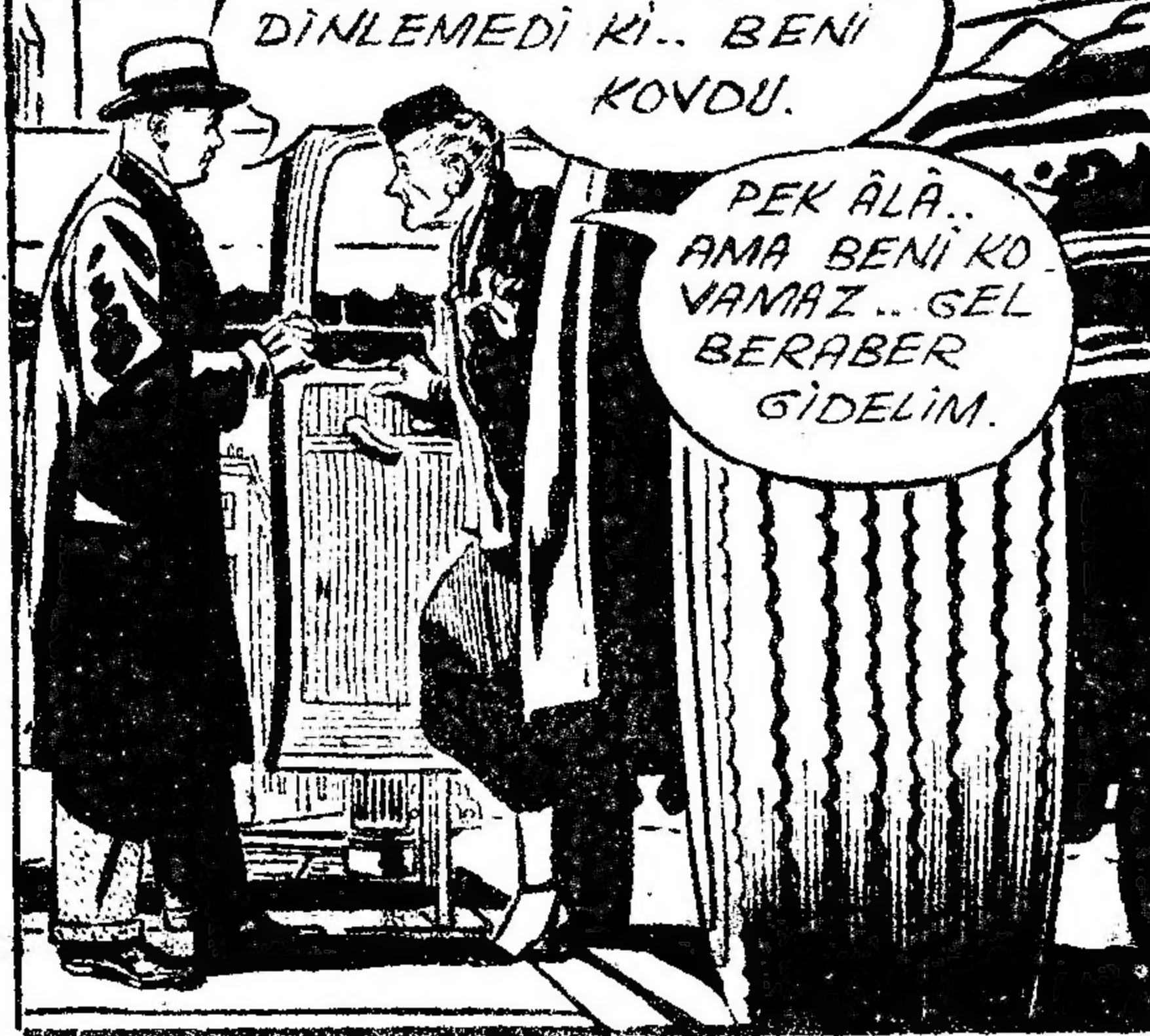
BOMONT ŞU GAZETE HABERİNDEKİ İSİM.. PINKERTON'A BİR TURLÜ GÖSTEREMİYORDUM. ARTIK GÖSTERMEK ŞART..



NAFILE ANNE PINKERTON BENİ RED DETTİ.

YAA! HERŞEYİ ANLATTIN MI? KIZIN İSMİNİ SÖYLEDİN Mİ?

BOMONTLARIN EVİNDE..



DİNLEMEDİ Kİ.. BENİ KÖVDÜ.

PEK ÂLA.. AMA BENİ KÖVMAZ.. GEL BERABER GİDELİM.



PINKERTON... BU HAVADİS.. SİZE ÖNCEDEN GÖSTERECEKTİM.. HER HALDE SAÇMA BİR DEDİKODU AMA..

MORRISON.. TITRIYORS NE VAR?

ARKASI VAR



73 İKİ AŞK ARASINDA



HAYATTA İNSAN BİRAZ PRATİK OLMALI. GENÇ GÖRÜNÜŞÜNE RAĞMEN BABAN ELLİSİNE YAKLAŞMIŞ BİR ADAM. MUHAKKAK Kİ ÖLÜMÜ, BİRHASSA SENİN İÇİN ACI OLACAK. AMA NE YAPAR YAPAR KALAN SERVETLE KENDİMİZİ TESELLİ EDERİZ.

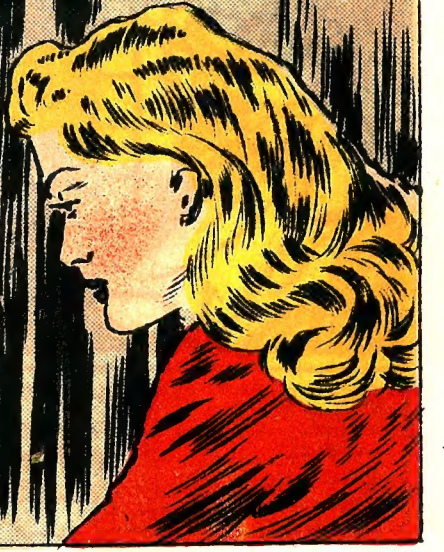
ÇOK ŞEYLER SÖYLEDİN. ARTIK SENİ DİNLEMİYORUM.



MİRNA CANI SIKILMIŞ BİR HALDE EVE DÖNER. NE OLDU SANA BÖYLE?



ALANIN SÖYLEDİĞİ ŞEYLERİ SANA TEKRAR ETMEĞE DİLİM YARMAZ.



MİRMA SEN ONU SEVMEDİĞİN HALDE NE DİYE BU NİSANI DEVAM ETTİRİYORSUN?

SENİN FIKRİNCE BUNU DA MI BOZAYIM? BU İKİNCİ NİSANLIM. SONRA HERKES BANA NE DEMEZ?



GERİ İRE İRİDENİN İLK İZDİVAÇ YIL DÖNÜMLERİ BÜYÜK BİR İHTİŞAM İÇİNDE KUTLANIR. VERİLEN ZİYAFETTE ALAN DA VARDIR. MİRNA ONUNLA KADEH KALDIRDIĞI SIRADA BİR UŞAK YAKLAŞARAK KULAGINA BİR ŞEYLER FİSİLDAR.



BU AÇAIĞ BİR KIZ GETİRDİ VE ÇOK ACELE OLDUĞUNU SÖYLEDİ SİZİ BUNUN İÇİN RAHATSIZ ETMİYE CESARET ETTİM.

MİRNA MEKTUBU OKUMAK İÇİN DERHAL SALONDAN DIŞARI ÇIKAR.

"SEVGİLİ MİRNA, SENİNLE DERHAL KONUŞMAM LAZIM. HAMAM BANA 46 CI CADDEDE 216 NUMARA YA GEL. LÜREN"



KENDİLERİNE ACELE BİR MEKTUP VERMİŞTİMİ, DIŞARI ÇIKIP ÇIKMADIBINI BİLMİYORUM.

TUHAF BİR HAREKET TARZI BU GİBİ HAREKETLERİNİ ÖNLEMELİZ.



FAZLA DÜŞÜNMEYEN, MİRNA GARAJA KOŞAR. OTOMOBİLİ YILDIRIM GİBİ SÜRER. KIZIN ORTADAN YOK OLDUĞUNU ANLAYAN EV HALKI UŞAKTAN MALUMAT SORURLAR.

GÖK SÜVARI



KORRADO POMPADUR KINAFETİLE BİR KAT DAHA GÜZEL LEŞEN ORORAYI HEMEN ELDEN KAÇIRDI. BİR SÜRÜ ER KORRADO! BEN 15'inci LÜİ'YİM.. BEN PEK TARİH BİLMEM.. BENİMLE KEK ETRAFLARINI ALDILAR. BU KADIN BANA DANS ETSİN DE TARİH ÖĞRET-SİN



VE KIZI KORRADO'NUN ELİNDEN ALDILAR ŞAYANI HAYRET BİR CAZİBENİZ VAR MADAM. KAL BİMİ AYAKLARINIZIN DİBİ-NE SERMEKLE ŞEREF DUYARIM.. TAKILIP DÜŞ MEKTEN KORKARIM HAŞMETMEAR



AMAN NE KA- LABALIK... ACABA DORA NEREDE? HANI KORRADO BENİ UBAZDO YA TANIT- CARTI? ORORA KRAL LÜİ'NİN KOLLARINDAN BİR ZEN CİNİN ORADAN BİR ROMALININ KOLLARINA GEÇTİ. NİHAyet DİN- LENMEK İÇİN BİR DİVANA OTURDU.



AYAĞA KALKTIĞINI GÖREN BİR PALYAÇO KILIKLI MİSA- SIRA BENDE GÜZEL KIZ.. FİR SEĞİRTTİ. BENİ BUNDAN MAHRUM ETME- RİCA EDERİM BENİ BIRAKINIZ ÇOK YORGUNUM



PALYAÇOYLA DANSI BİTER BİTMEZ BİR SİLÂHŞOR ÖNÜNE GEÇTİ.. RİCA EDERİM YORGUNUM.. SAHI Mİ?



GENÇ ADAM GERİNMEDEN KIZI KUÇAKLADI. BU ŞERİLDE DAHA AZ YORULURSU- NUZ SANIRIM. BİRA- KIN BENİ SIKIYOR- SUNUZ



BU KADAR LÂTİF BİR SESLE İLK DEFA BÖYLE REDDEDİLDİĞİMİ DUYUYORUM. AFFEDERSİNİZ NEYE HEP ETRAFINIZA BAKIYORSUNUZ? BİRİNİ Mİ ARIYORSUNUZ?



GENÇ ADAM DANSI BIRAKTI. YE KOLUNU ORORAYA KOLUNU UZATTI.

EMRİNİZE BAŞ EĞİYO-RUM KÜÇÜK POMPADUR. FAKAT BUNU NE KADAR İSTEMİYEREK YAPTIĞI-MI KİMSE TASAVUR EDEMİZ.

ORORA'YI ARKADAŞLA RİNİN YANINA GETİRDİ YÜZÜNDEKİ MASKEYİ Çİ-KARDI. ORORA'YI HÖR-METLE SELÂMLADI.

ALLAHA İSMARLADIK MADAM POMPADUR.

VE DERHAL DÖNDÜ KALABALİĞA KARIŞ-TI. ORORA ŞAŞKIN ŞAŞKIN ARKASINDAN BAKA-KALDI..

UBALDO İMİŞ!!



BU HERİFLERİ İÇERİ KİM ALDI?
BAŞMAYINCI DEĞİL HAYVAN HERİF...
ÇAĞIRIN NÖBETÇİ SUBAYLARI..
DEFEDİN ŞUNLARI..

KENDİNİZE GELİN.. ATMACA REİS ÖYLE
KOLAY KOLAY KAPI DIŞARI EDİLEMEZ..

SİZDEN SON DEFA KIRALIN
HUZURUNA ÇIKARILMAMI
İSTİYORUM..

KRAL SİZİ
KABUL EDE-
MEZ..

NE BUGÜN NE
DE YARIN MI?

ADALAR KRALİÇESİ

HİÇBİR
ZAMAN

ÖYLEYSE

BUNU KRA-
LİÇAYA YAPILMIŞ BİR
HAKARET TELAKKİ EDİ-
YORUM. BUNUN HESABINI
SİZDEN SORACAĞIM.

SİZ KÜSTAH VE BA-
YAGI BİR ADAMSINIZ

BANA HAKARET ETTİ
YURUŞMAYA MECBÜR
ETTİ. NE EDEPSİZ
HERİFE ÇATTIK YAHU.

AMİRAL NAMUSUNU TEMİZLE-
MEK İÇİN DÜELLODAN BAŞ
KA ÇARE BULAMADI.

PEK ÂLÂ.. KRALİMİN
YURUŞACAĞIM.

İKİ ADAM YURUŞMAYA BAŞLADILAR
ATMACA REİSİN KILICINDAN KIVILCI-
LAR ÇIKIYOR.. ŞİŞMAN AMİRAL KENDİNİ
ZOR KORUYOR.

BU YURUŞMAYA ŞAHİT OLANLAR HAY-
RAN HAYRAN ATMACA REİSE BAKMAK
TADİR..

HERİF VOLEYBOL TOPU
OLMARTAN BAŞKA HİÇBİR
ŞEYE YARAMAZ

BİR ASILZADE JOFRE'NİN KULAĞINA
ONUNLA ALAY ETMEYİN
ÇOK KİNDARDIR. İNTİKA.
MINİ ALIR...

AMİRAL DÜŞMANININ ÜSTÜNLÜĞÜ.
NÜ ANLAYINCA MASANIN ÜSTÜNDEN
KAPTIĞI MADENİ BİR VAZOYU REİSİN
KAFASINA FIRLATTI.

ATMACA REİS BU DARBEYLE SARSILY

ASILZADEM!... SİZ BÖYLE Mİ
YURUŞURSUNUZ? ÂLÂ... ŞİMDİ
KENDİNİZİ KORUYUNUZ ÖYLEYSE..

ATMACA REİS ŞİMŞEK GİBİ BİR
HAMLE İLE AMİRALIN ELBİSESİNİ
YIRTTI.. ALTINDAN..

ARKASI VAR

KÖPRÜDEN GEÇİNGEYE KADAR

Yazan: M. YAMAN

Hem de tam İstiklâl caddesinin en kalabalık yerinde, ele, güne karşı ayıp olacağını hiç düşünmeden, karşıdan gelen hırpani bir adama iltifat etmişti:

— Nasılsın canım kardeşim. İyisin inşallah.

Öteki adam bu iltifattan mahcup, yüzü kızarmış, ezile büzüle:

— Allah ömürler versin beyefendi, sayenizde iyiyiz, demisti.

— Estağfurullah iki gözüm, estağfurullah, çoluğu, çocuğu al da bir gün gel.

Adam gittikten sonra arkadaşı çıkıştı:

— Yahu ne pespaye insanlarla görüşüyorsun. Böyle kibar bir muhitte olsun bunu yapma. Bugüne bugün itibarı yerinde bir adamsın.

Refik kaşlarını çatı. Dişini sıkarak:

— Sırasında senin gibi kibar ve nazık bir arkadaşla böyle ayak takımını tercih ederim.

Şefik fena içerledi:

— Vay, bana ha? Aşkolsun be. Refik telâşla:

— Gücenme, dedi. İnsan insana lâzımdır. Sen iyi bir arkadaşsın. İnsanın başı sıkılrsa yardıma koşar, sırasında kesenin ağzını da açarsın. Fakat insanlar çeşit çeşittir. Her çeşitten de arkadaş lâzım.

— Anlamadım.



— Anlatayım da kafana dank desin. Dinle bak. Geçenlerde bizimki ile sinemadan dönüyordum. Semtimiz biraz sapa. Tramvaydan indikten sonra bir hayli dar ve karışık sokaktan, bir iki viraneden geçeceksin. Ortalık it, hışır dolu.

— Sen de sinemaya gitmeyiver.

— Kırk yılda bir insanın gaffetine geliyor. Yine öyle olmuştı. Karı koca ayak seslerimizi içimize çekerek, korka, titreye gidiyorduk. Tam viranenin önüne geldik. Karşımıza üç kişi çıkmasın mı? Üçü de zil zurna. Zilzurna ama bizim kabahatli gibi sessiz yürümemizden suçlu, yani ayak üstü sevişen bir çift olduğumuzu sanmışlar. Onları görür görmez dizlerimizin bağı çözüldü. Herifler üstümüze doğru geldiler, ve tam karşımızda durdular. Birisi:

— Karı da mal ha? dedi. Piyasaya yeni çıkmışlardan. Ulan Selim, iyi adamın kısmeti ayağına gelir. Şu herifi kışala da bir âlem yapalım.

Karıcığım omuzuma asılmış, kuş gibi titriyordu. Baktım ki erkeklik para etmeyecek. Başladım yalvarmağa:

— «Arkadaşlar, kulunuz, kurbanınız olayım. Bu hanım bizim nikâhlı karımdır.»

Birisi direndi:

— «Sen onu başkasına yuttur. Bas bakayım oradan...»

Üçü de iri kıyım, beli bıçaklı, adamakıllı sarhoş, gözünü budaktan sakınmıyan hışır. Gece saat bir. Etrafta çıt yok. İnsanı kıştır kesseler, ciyak ciyak bağırt-

salar yine kimse duymaz. Ne hale girdiğimi, nasıl yalvardığımı anlatmam. Fakat heriflere meram anlatmak mantık dinletmek boş. Hey yarabbim. Sen başı sıkılan kullarına sırasında nasıl da yardım edersin. Bu üç heriften geride duran birisi ufak yollu kapışmağa hazırladığımız sırada, dayandığı duvardan sallama sallama dikildi, yıkıla yıkıla iki adım attı. Burnuma pis bir rakı kokusu çarptı:

— Senin adın nedir be??

— Refik, dedi.

— Hangi Refik. Aksaraylı mı?

— Evet.

— Sen Hacıhüsrevde oturdun mu?

— Oturdum. Çeşmenin üstündeki evde.

Sarhoş birden ayılır gibi oldu:

— Beni tanıdın mı sen?

Nereden tanıyacağım. Fakat

korkudan bir ümide deli gibi sarıldım:

— Tanıyacak gibi oluyorum. Dur bakayım. Neydi adın?

O sabretmedi:

— Ben İbrahim, değil miyim? dedi. Çamaşırcı Fatmanın oğlu. Hani çamaşır günü size gelince beraber oynardık.

— Sen ha.. Maşallah, koskoca bir delikanlı olmuştun Vay İbrahimciğim vay. Valde nasıl şimdi?

— Sizlere ömür ağabeyim. Sizlere ömür.

— Vah vah vah.. Vah mubarek kadın...

Bu tanışmadan sonra İbrahim başladı sarhoş ağlamasına. Arkadaşlarına da çıkıştı:

— «Ulan namussuzlar, sataşacak adam mı buldunuz. Ocağınza üfürürüm. Benim canım, ciğerim bu be. Kusura bakma ağabey. Haydi



güle güle...

Refik geniş bir nefes aldıktan sonra:

— Allah böyle ayak takımından eşi, dostu eksik etmesin, dedi. Şimdi nerede böyle hışır soydan bir göz aşınasın raslasam muhabbeti tazelerim. Eeee, ne bilirsin, günün günü var, günün saati var. Kadın korkudan sarılık oldu. Bir daha sinema mı? Tövbeler tövbesi. O gece çocukluktanberi yapmadığımı oracıkta yapmıştım.

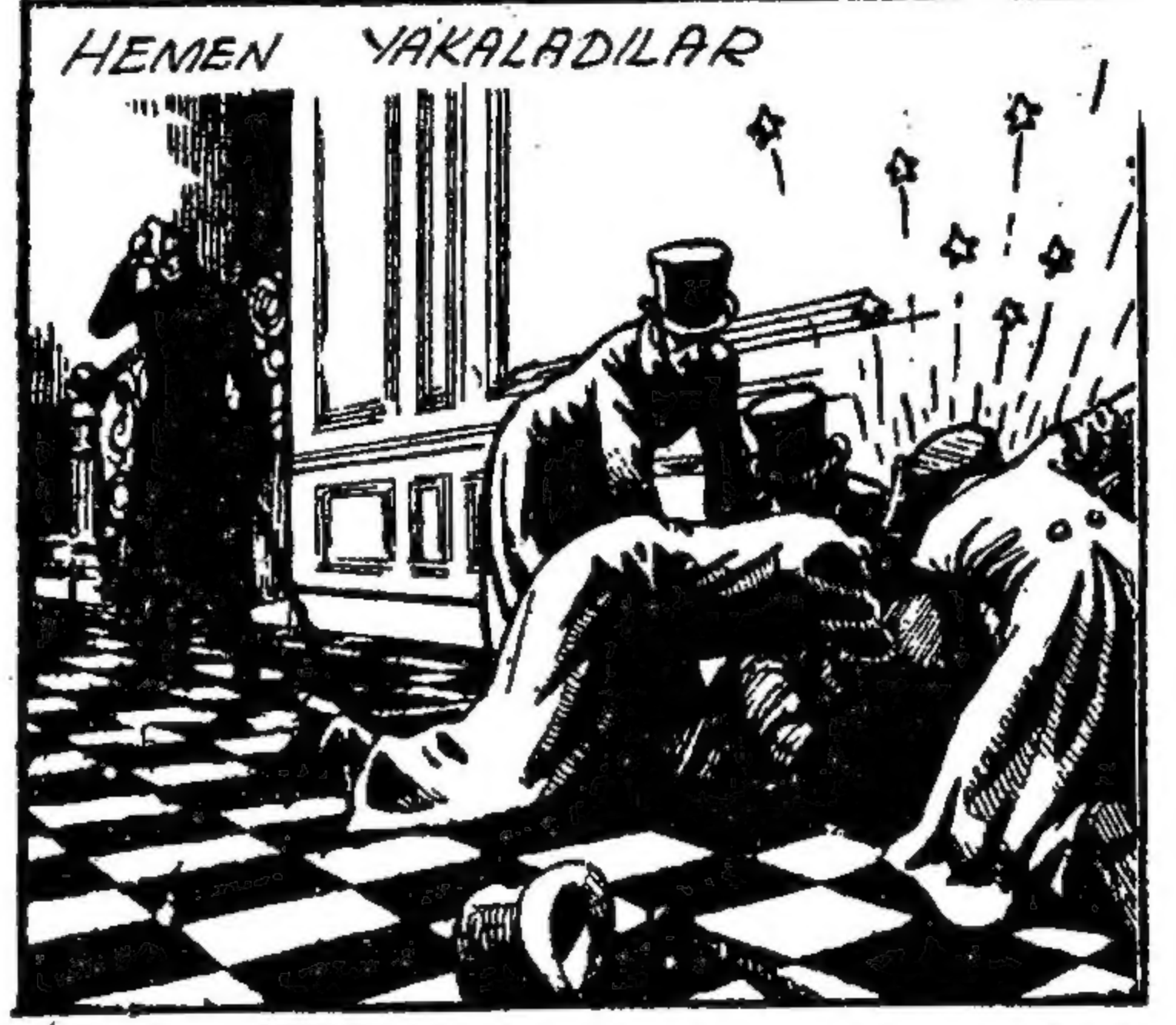
MONTE KRISTO'NUN ESERİ



KAÇMAĞA ÇALIŞTI



AYAKLARINA ATILAN BİR İSKEMLE YÜZÜ KOYUN YERE KAPATTI.



HENEN YAKALADILAR



NİSANLANA NİSANLINIZ BEK. ÇAĞIM GÜN BENİ NEYE TEVKİF EDİYORSUNUZ?



OTELİN ÖNÜNDE BİR KUPA ARABASI BEKLİYORDU.



FRANSUAYI ARABAYA TIKTI. LAR.



İYİ BİR İŞ YAPTIK..

BU ADAM PER TEHLİKELİ GALİBA..

FRANSUA'NIN ÇEKTİ. Gİ DİLİNİN BELÂSİYDI. ÇOK KO. NUŞMUŞ. CEZASINI BULMUŞTU.



ERTESİ GÜN.



BU İŞ BAŞINA BÜYÜK MESELELER AĞA ÇAK.

HEM DE NİSANLANACA..

GI GÜN.

BU SANA DERS OLSUN

ARKASI VAR



SEVGİLİ MİSAFİRİM
ŞEREFİNİZE! YARIN
DA GALİBİYETİMİZ
ŞEREFİNE İÇECEĞİZ.



ÇOK TEDBİR. HER ŞEY HAZIR OLSUN.
SİZ İŞ CA YEŞİL BİR İŞİK YAKAÇAK.



BU SIRADA ZİYAFET SALONUNUN KAPISI AÇILDI. VE İÇERİ GRAF GİRDİ.

ALDATILDIK... BİZİ ATLATTILAR KORMORAN İÇİ. MİZDE.. BURADA BU SALONDA..

KORSANLAR KRALI

no:43



ARTIK GİZLENECEK SAKLANACAK TARAF KALMAMIŞTI.. DERHAL KILIÇLAR ÇEKİLDİ. ZİYAFET SALONU BİRDENBİRE KARIŞTI.

GRAF, KORSANLAR KRALINI GÖSTERDİ.



SAYIN BAYLAR.. HİÇ TELAŞ LANMAYINIZ.. GEMİ NEREDEYSE HAVAYA UÇACAK..



(DEMİR AL!) KUMANDASINI VERİNİZ.



PÖTİFOK GEMİYİ KOLLUYORDU. IŞIK YANDI.. ÇOCUKLAR ÇABUK HAZIR OLUN.. BİRAZ KIZIŞACAĞIZ.. FIRSAT BU FIRSATTIR.



KAPTAN İŞLER TIKIRINDA İLÂCI YUTTULAR.. DÖNÜŞLER GİBİ BÖĞÜRÜYORLAR



BİRDENBİRE GEMİDE MÜTHİŞ BİR İNFILAK OLDU.

HÜŞFA KAL SÖR CON... BAYRAMI BAŞLIYOR..



BU SIRADA LAKONKAGA ATEŞ ETMEŞE BAŞLADI. İLK TOPTA(WONDERFUL) HASARA UĞRADI.



SÖR CON FLORİDA FİLD. BU KOMUTANI OLDUĞUNU UNUTTU TOPGULARIN BAŞINA KOSTU HEPSİNİ UYUR BULDU.

KOMUTAN CON HARRİS HİRSİNDAN SAĞINI BAŞINI YOLDU. BU EN UM MADIĞI BİR MAĞLUBİYETİ.

ARKASI VAR.

İNTİKAM

(3. sayıdan devam)

Onun için arzu ettiğiniz zaman gelip bizimle konuşabilirsiniz. Fakat sakın sizi angaje edeceğimizi vaadediyorum zannetmeyin.

Ufak bir tecrübeden sonra, Mamie Moses ile anlaşma yapmaktan vazgeçtik. Zira bize ağırlığı elli iki kiloyu geçmeyen ve parlak kahverengi saçlı bir artist lazımdı.

Görüşebileceğimiz günü tellememizi rica ederim.

Sammy Black»

«Jak — Nihayet emelimize nail olduk. Sammy bana yazdığı mektupta bu rolü Mamie gibi üç çeneli bir şişkoya veremeyeceklerini söylüyordu.

Dün onlarla konuşmağa gittim. İlk işleri kontratı imzalatmak oldu.

Haftada beş bin dolar alacağım ve filmin çevrilmesi bir sene kadar sürecektir. Oldukça palak değil mi?

Sen de emeğinin mükâfatını göreceksin tabii...

Sakın beni bir daha yemeğe davet etme, olmaz mı Jack.

Çok çok teşekkürler.

Lucy

Hamis — Belki Mamie'ye bu oyunu oynamamın sebebini merak ediyorsundur. Bana olan borçlarını hâlâ ödemiş ve Elaborate Corporation Şirketinin son filmindeki rolümü de Robin Greener'i kandırarak elimden almıştı.»

LÜZUMSUZ YALANLAR

(5. sayıdan devam)

vap veremedi. George Paule'ün hayreti de onunkinden aşağı değildi.

Mr. Paule işlerinde merhametten eser olmayan gözlerini Halliday'e dikerek sordu: «Hâlâ John Roberts'in yeğeni olduğunuzu mu iddia ediyorsunuz yoksa?» ve adamın susmakta ısrar ettiğini görünce devam etti: «Nerelede hataya düştüğünüzü söyleyeyim de merakınız zail olsun bari. Evvelâ, sizin beni hatırlamanıza maddeten imkân yoktur. Zira ben hayatımda ilk defa olarak bugün sizinle karşılaşmıyorum. Roberts'in gördüğü adam o zamanki ortağım Henry Bentrav'dı. Benzerlik derecemiz de ancak, birbirlerini zerre kadar andırmayan kimseler arasındaki farkla mukayese edilebilirdi. Sonra, siz bu büroyu da hatırlayamazsınız. Çünkü Roberts on beş sene önce bizi, o zaman şehirde olan yazıhanemizde ziyaret etmişti. Yaptığınız üçüncü büyük yanlışlık ta bekâr olduğunuzu söylemeniz oldu. Siz öyle olabilirsiniz ama, Roberts evliydi. Karısı Balham da oturuyor. Merak ediyorsanız gidip görebilirsiniz.»

Halliday sadece: «Hayır» dedi.

«Gerçi bundan sonra size lüzumu olacağını hiç zannetmiyorum ama gene de bir nasihatta bulunmaktan kendimi alamıyacağım. Lüzumsuz yalanlar söylemenin, lüzumsuz hakikatlerden bahsetmek kadar kötü neticeler doğurabileceğini unutmayın, olmaz mı?

İki adam Halliday'i alıp götürdüler.

BİNBİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar hikâye ve roman macmurası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara cad. NO: 36 - İstanbul

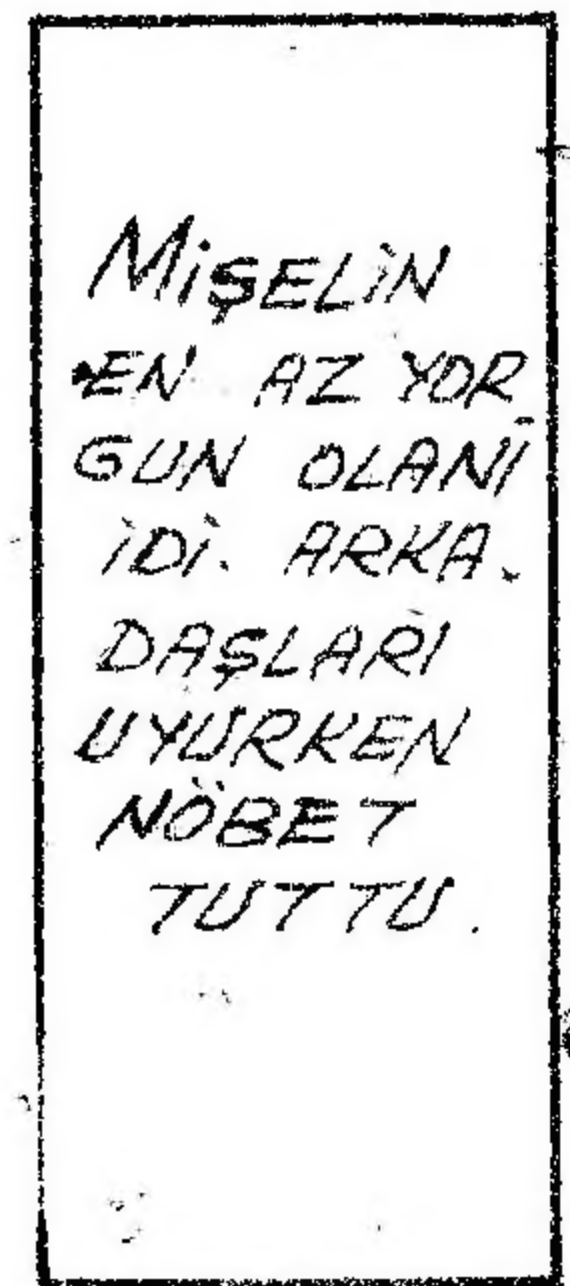
ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira

6 aylığı (25 sayı) 6 lira

SAHİBİ ve yazı işlerini fiilen idare eden: TAHSİN DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

GİZLİ VAZİFE !..

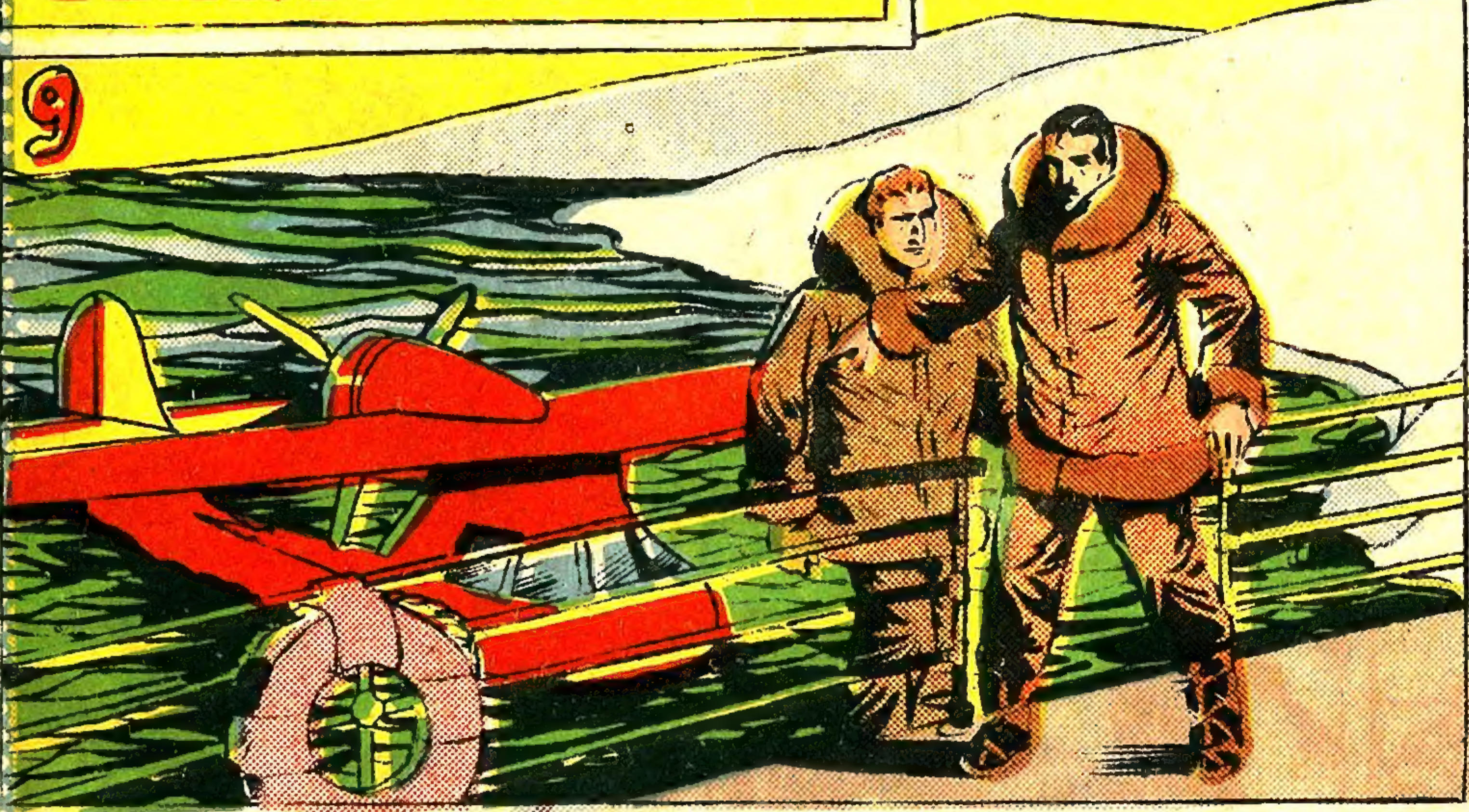


MANDRAKE ELMAS ÜLKESİ

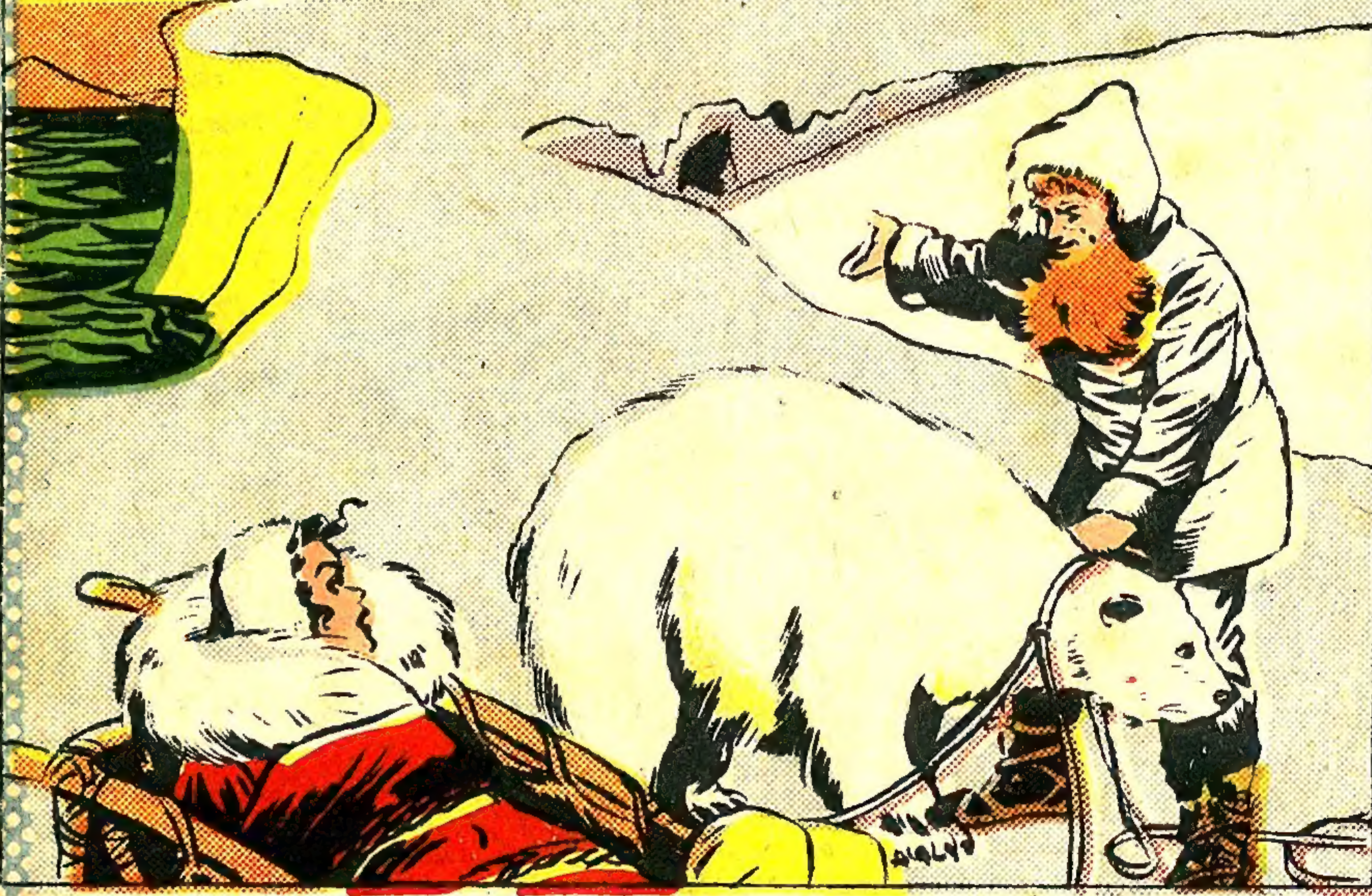
9

MANDRAKE ARGOSA DÖNÜYOR. YATTAKİLER HELECANLA BEYAZ AYI KORSANININ NARDAYI KACIRISINI ANLATIYORLAR. MANDRAKE "HERHALDE GÖRDÜĞÜMÜZ KIZAK OYDU! ÇABUK TAYYAREYİ TAMİR EDİN!," DİYE BAĞIRIYOR.

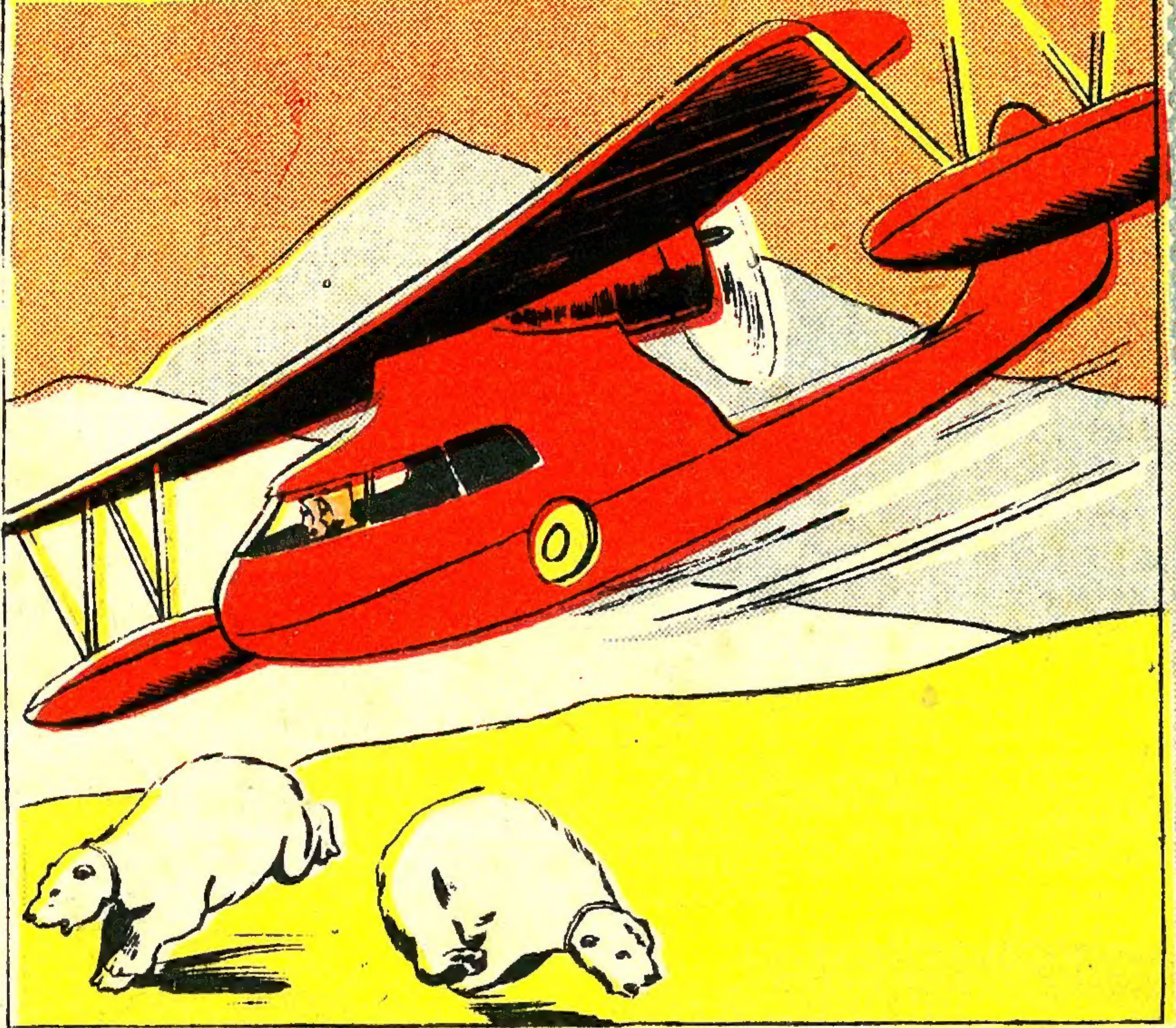
ABDULLAH "AYILAR EPEYİ HIRPALADILAR AMA ZİYANİ YOK. BENİ MERAK ETMEYİN PRENSES NARDAYI KURTARIN!," DİYE MIRILDANIYOR. MANDRAKE KATİYETLE "DERHAL KURTARACAM!," DİYOR.



BU SIRADA AYI KORSANI "MAĞARAM İSTE GELDİK!," DİYOR. NARDA "EĞER BENİ BURDA ALAKOYACAĞINIZI ZANNEDİYORSAN!," DERKEN KORSAN SÖZÜNÜ KEŞİYOR. "BURAYA KİMSE GELEMEZ, CANIM. AYILARIM GELENİ PARÇALAR!,"



ANSIZIN GELEN MOTOR GÜRÜLTÜSÜ AYILARI ŞAŞIRTIYOR...



SERT BUZLARIN ÜZERİNE İNEMİYEREK SUYA İNİYORLAR. MANDRAKE "SEN TAYYAREDE KAL, BEN SAHİLE ÇIKARIM!," DİYOR. MUNDEN "AMAN DİKKAT, FOK SİNSİ BİR ŞEY BU HERİF!," DİYE SESLENİYOR.



AYILARI KACMIŞ OLAN KORSAN "BAŞINI ÇIKARIR ÇIKARMAZ KURSLUNU TAM ALNINA YIYECEK!," DİYOR. NARDA DEHŞET İÇİNDE KALMIŞTIR.



ARKASI VAR